

vest lønnede Halvdel af Dommere ude i Landet, viser det sig, at Professorlønningerne ikke er højere end disse, men Byretsdommerne kan avancere til Landsretsdommer og Højesteretsdommer, medens der intet Avancement gives for Professorerne.

Medens jeg er ved Professorernes Lønninger, vilde jeg gerne have Lov at bemærke, at jeg ikke forstaar, hvorfor der for de to Professorer ved Landbohøjskolen, der har Embedsbolig, fordi de skal være ved Anstalten paa alle Døgnet Tider, fradrages 200 Kr. i Slutlønnen som Vederlag for denne Bolig, medens et saadant Fradrag ikke er foretaget for Universitetsprofessorer, der har Embedsbolig, idet Fradrag der kun finder Sted for de 14 Professorer, som paa Grund af deres Alder eller Anciennitet har faaet enten en af de to saakaldte Optionsboliger eller oppebærer 200 Kr. i Huslejhjælp. Det forekommer mig, at der her bør bringes Lighed til Veje, hvad muligvis kan ske under en eventuel Udvalgsbehandling.

Det forekommer mig ogsaa mindre forstaaeligt, hvorfor Lovforslaget ikke har medtaget de ekstraordinære Professorer og Docenter. Jeg finder saaledes ikke Professor Vilhelm Andersen paa Forslaget og heller ikke Docent i Dyrefysiologi Krogh, der nyder Anerkendelse som fremragende Videnskabsmand, og som bestyrer et Universitetslaboratorium. Paa hvilken Maade har den højtærede Kultusminister tænkt sig at give disse en paakrævet Lønforbedring, som ganske utvivlsomt tilkommer dem?

Jeg vil udtale min Paaskønnelse af, at Docenterne, som hidtil har været yderst uheldigt stillede, hvad Lønningerne angaar, nu endelig i Kraft af det foreliggende Lovforslag opnaar fast Ansættelse og et rimeligt Lønningstillæg. Det maa betragtes som særdeles heldigt, at det store Personale af videnskabeligt uddannede Docenter faar taalelige Lønvilkaar. De har samme Uddannelse som Adjunker, og det er selvfølgelig dem, der har videnskabelige Anlæg, der bliver ved det videnskabelige Arbejde, men der gives dem endda ikke Lønninger, der naar helt op til Adjunkternes Lønninger, skønt deres Arbejdstid er nok saa lang som hines.

Jeg vil saa gøre et Par Bemærkninger om de foreslaaede Lønninger for Laboratoriebetjente ved Universitetet og den polytekniske Lærestanstalt. Da man maa betragte de her foreliggende Lovforslag som et afsluttende Led af den Lønreform,

der paabegyndtes i 1908, har man for Laboratoriebetjentenes Vedkommende ikke foreslaaet højere Slutlønnning end 1,900 Kr. Men man har saa indført en ny Kategori af Laboratoriebetjente, som man benævner faglærte Betjente, og hvis Slutløn man foreslaar ansat til 2,400 Kr. Hvorvidt det er nødvendigt at indføre denne nye Slags Tjenestemænd, skal jeg ikke kunne sige, men ved Landbohøjskolen har man ikke fundet det nødvendigt at dele Laboratoriebetjentene i fag- og ikke faguddannede, skønt der netop der findes faguddannede Betjente, men disse har ikke ønsket, at der skulde gøres Forskel paa dem og deres ikke faglærte Kolleger.

Med de Bemærkninger, jeg her har fremført, skal jeg anbefale de foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i det kommende Udvalg, saaledes at de Tjenestemænd, hvem Lovforslagene tager Sigte paa, inden alt for længe maa se deres berettede Krav fyldestgjorte. Ogsaa jeg ønsker disse Lovforslag gennemførte i denne Rigsdagssamling, og mit Parti vil gerne yde sin Medvirksomhed til dette Formaalets Opnaelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg takker de ærede Ordførere for de forskellige Partier for den i det hele velvillige Modtagelse, Lovforslagene har faaet her ved første Behandling. Den vidner om, at det Haab, jeg udtalte ved Lovforslagets Fremsettelse: at disse Lovforslag maatte faa en helt ud loyal og en hurtig og velvillig Behandling, sikkert vil gaa i Opfyldelse, ogsaa under Udvalgsbehandlingen. Det maa jo erkendes, at der i Virkeligheden ligger visse moralske Krav til Grund for disse Lønningsforbedringer.

Et Par af de ærede Ordførere fremhævede dog en Del Enkeltheder, som de mente kunde kritiseres. De hører vel nok væsentligst hjemme ved en Udvalgsbehandling, men der er dog et Par af dem, jeg ikke kan undlade at sige lidt om her. Det ærede Medlem fra Nykøbing paa Mors (Markvorsen) var — ligesom det ærede Medlem fra Bornholm (Koføed) — inde paa Spørgsmaalet om de to i det første Lovforslags § 3 omhandlede Direktører. Det ærede førstnævnte Medlem mente, at det var en kostbar Navneforandring, der her var sket. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den til Dels ogsaa skyldes rent praktiske Grunde. Det lod sig ikke saa godt gøre at kalde de vedkommende Tjenestemænd „Inspektører“, thi den Stilling, de indtager,